

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 189/2008

z dnia 18 lutego 2008 r.

w sprawie testów systemu informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2424/2001 z dnia 6 grudnia 2001 r. w sprawie rozwoju systemu informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 lit. c) i art. 5 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Opracowanie systemu informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) powierzono Komisji na mocy rozporządzenia (WE) nr 2424/2001 i decyzji Rady 2001/886/WSiSW z dnia 6 grudnia 2001 r. w sprawie rozwoju systemu informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) ⁽²⁾. Wymogi sieciowe dla systemu informacyjnego Schengen II ustanowiono w decyzji Komisji 2007/170/WE z dnia 16 marca 2007 r. ustanawiającej wymogi sieciowe dla Systemu Informacyjnego Schengen II (1. filar) ⁽³⁾ i w decyzji Komisji 2007/171/WE z dnia 16 marca 2007 r. ustanawiającej wymogi sieciowe dla Systemu Informacyjnego Schengen II (3. filar) ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 328 z 13.12.2001, s. 4. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1988/2006 (Dz.U. L 411 z 30.12.2006, s. 1; sprostowanie w Dz.U. L 27 z 2.2.2007, s. 3).

⁽²⁾ Dz.U. L 328 z 13.12.2001, s. 1. Decyzja zmieniona decyzją 2006/1007/WSiSW (Dz.U. L 411 z 30.12.2006, s. 78; sprostowanie w Dz.U. L 27 z 2.2.2007, s. 43).

⁽³⁾ Dz.U. L 79 z 20.3.2007, s. 20.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 79 z 20.3.2007, s. 29.

(2) System informacyjny Schengen drugiej generacji (SIS II) ustanowiono rozporządzeniem (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁵⁾ oraz decyzją Rady 2007/553/WSiSW z dnia 12 czerwca 2007 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania systemu informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) ⁽⁶⁾. Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla tych aktów, łącznie z ich przepisami końcowymi.

(3) Te przepisy końcowe określają warunki, które umożliwią Radzie – na podstawie jednomyślnej decyzji jej członków reprezentujących rządy państw członkowskich uczestniczących w SIS 1+ – określenie daty rozpoczęcia stosowania tych aktów. Przepisy te również stanowią, że Komisja ogłosi pomyślne zakończenie kompleksowych testów SIS II, o których mowa w art. 55 ust. 3 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 oraz w art. 71 ust. 3 decyzji Rady 2007/533/WSiSW, przeprowadzanych przez Komisję wspólnie z państwami członkowskimi, a organy przygotowawcze Rady dokonają walidacji przedstawionych wyników testów i potwierdzą, że sprawność systemu SIS II jest co najmniej równoważna sprawności osiągniętej przez SIS 1+.

(4) Przyjmuje się, że niniejsze rozporządzenie zostanie uzupełnione poprzez przyjęcie w przyszłości stosownych aktów prawnych szczegółowo regulujących organizację i koordynację kompleksowych testów SIS II, które należy przeprowadzić przy ścisłej współpracy między państwami członkowskimi a Komisją. Wyłączną odpowiedzialność za CS-SIS nadal ponosi Komisja.

(5) Konieczne jest przeprowadzenie testów w celu dokonania oceny, czy SIS II może funkcjonować zgodnie z wymaganiami technicznymi i funkcjonalnymi określonymi w instrumentach prawnych SIS II.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 381 z 28.12.2006, s. 4.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 205 z 7.8.2007, s. 63.

- (6) W ramach tych testów ocenie poddane zostanie także to, czy spełnione są wymagania niefunkcjonalne, takie jak odporność, dostępność i wydajność.
- (7) Konieczne jest, aby Komisja sprawdziła, czy centralny system SIS II może zostać podłączony do komponentów krajowych państw członkowskich, przy czym państwa członkowskie uczestniczące w systemie SIS 1 + powinny dokonać koniecznych dostosowań technicznych, aby umożliwić przetwarzanie danych SIS II i wymianę informacji uzupełniających.
- (8) Konieczne jest dalsze sprecyzowanie zadań, które Komisja i państwa członkowskie muszą wykonać w związku z przeprowadzeniem pewnych testów SIS II.
- (9) Konieczne jest określenie warunków, które należy spełnić przy określaniu, opracowywaniu i stosowaniu specyfikacji testów, oraz sposobów zatwierdzania testów.
- (10) SIS II może rozpocząć funkcjonowanie dopiero, gdy wszystkie państwa członkowskie w pełni uczestniczące w SIS 1+ przeprowadzą konieczne przygotowania do przetwarzania danych zawartych w SIS II. Należy zatem dokumentować przypadki, w których państwo członkowskie uzna, że niemożliwe jest pomyślne przeprowadzenie testów.
- (11) Wspierający Komisję przy opracowywaniu SIS II komitet, o którym mowa w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2424/2001, nie wydał pozytywnej opinii w sprawie projektów środków przedłożonych przez Komisję stosownie do art. 4 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 2424/2001. Zgodnie z art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2424/2001 rozumianym w związku z art. 5 ust. 6 decyzji Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽¹⁾. Komisja przedłożyła Radzie propozycję działań, jakie należy podjąć, oraz poinformowała Parlament Europejski.
- (12) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii, dołączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i w związku z tym nie jest związana jego treścią, ani nie podlega jego stosowaniu. Biorąc pod uwagę, że niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie dorobku Schengen w rozumieniu postanowień tytułu IV części trzeciej Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, zgodnie z art. 5 wspomnianego protokołu Dania zdecydowała o wdrożeniu niniejszego instrumentu do swojego prawa krajowego w terminie sześciu miesięcy od daty przyjęcia niniejszego rozporządzenia.
- (13) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, w którym nie uczestniczy Zjednoczone Królestwo, zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotyczącą wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowaniu wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen⁽²⁾; dlatego Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w przyjmowaniu niniejszej decyzji, nie jest nią związane ani nie podlega jej stosowaniu.
- (14) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, w którym Irlandia nie uczestniczy, zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotyczącą wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen⁽³⁾; dlatego Irlandia nie uczestniczy w przyjmowaniu niniejszej decyzji, nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (15) Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla uregulowań dotyczących częściowego uczestnictwa Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w dorobku Schengen, określonych w decyzjach 2000/365/WE i 2002/192/WE.
- (16) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽⁴⁾, które mieszczą się w obszarze określonym w art. 1 pkt G decyzji Rady 1999/437/WE⁽⁵⁾ w sprawie niektórych warunków stosowania tej umowy.
- (17) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze rozporządzenie stanowi rozszerzenie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽⁶⁾, które mieszczą się w obszarze określonym w art. 1 pkt G decyzji 1999/437/WE rozumianym w związku z art. 3 decyzji 2008/149/WE⁽⁷⁾ i 2008/146/WE⁽⁸⁾ w sprawie zawarcia tej umowy w imieniu Unii Europejskiej i w imieniu Wspólnoty Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, s. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43.

⁽³⁾ Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 50.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Specyfikacje odnoszące się do pewnych testów SIS II związanych z centralnym systemem SIS II, infrastrukturą komunikacyjną i interakcją między centralnym systemem SIS II

a systemami krajowymi (N.SIS II), a zwłaszcza do ich zakresu i celów, wymagań i przebiegu określone są w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 lutego 2008 r.

W imieniu Rady
D. RUPEL
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

1. ZAKRES TESTÓW SIS II

Pewne testy SIS II, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, mają wykazać, że centralny system SIS II, infrastruktura komunikacyjna i interakcje między centralnym SIS II a systemami krajowymi (N.SIS II) (z wyjątkiem Bułgarii i Rumunii) ⁽¹⁾ mogą funkcjonować zgodnie z wymaganiami technicznymi i funkcjonalnymi określonymi w instrumentach prawnych SIS II.

Wspomniane testy SIS II mają również wykazać, że centralny system SIS II, infrastruktura komunikacyjna i interakcje między centralnym SIS II a systemami krajowymi (N.SIS II) mogą funkcjonować zgodnie z wymaganiami niefunkcjonalnymi, takimi jak odporność, dostępność i wydajność.

2. PRZEBIEG, SZCZEGÓŁOWY ZAKRES I ORGANIZACJA TESTÓW SIS II

Poniżej przedstawiono przebieg testów, ich cel, zakres i sposób organizacji.

Pierwsza faza testów obejmie badanie łączności i odporności infrastruktury komunikacyjnej SIS II.

W drugiej fazie testom poddany zostanie centralny system SIS II bez N.SIS II.

W trzeciej fazie przetestowany zostanie centralny system SIS II wraz z niektórymi N.SIS II, jak również zostanie zbadana zgodność poszczególnych komponentów krajowych ze specyfikacjami wyszczególnionymi w wersji referencyjnej dokumentu kontroli interfejsu (DKI).

Grupa doradcza ds. testów ⁽²⁾, powołana przez Komitet SIS II, przedkłada temu komitetowi sprawozdanie na temat wyników testów. Grupa ta określa, klasyfikuje i opisuje każdy napotkany problem i przedstawia możliwe rozwiązania. Służby Komisji oraz eksperci z państw członkowskich dostarczają informacje potrzebne grupie do wykonywania jej zadań.

2.1. Dokumentacja testów

Komisja określa szczegółowe specyfikacje testów. Udostępnia również zainteresowanym państwom członkowskim projekt i ostateczną wersję specyfikacji testów oraz przepisy dotyczące zarządzania testami i ich koordynacji zgodnie z harmonogramem ustalonym z ekspertami z państw członkowskich.

2.2. Koordynacja testów

Wszystkie testy przewidziane w dokumentacji testowej koordynuje Komisja. W tym celu ściśle współpracuje z grupą doradczą ds. testów.

2.3. Przeprowadzenie testów

Komisja przeprowadza testy wspólnie z zaangażowanymi w projekt państwami członkowskimi w oparciu o wcześniej określone specyfikacje testów i zgodnie z harmonogramem uzgodnionym przez Komisję wspólnie z ekspertami z państw członkowskich oraz sprawdza, czy wyniki testów odpowiadają przewidywaniom zawartym w specyfikacjach testów.

W przypadku testów zgodności N.SIS II każde państwo członkowskie odpowiada za przeprowadzenie odnośnych testów i zapewnienie sprawnego ich przebiegu zgodnie z ustalonym harmonogramem, przy wsparciu ze strony Komisji.

2.4. Akceptacja testów

Grupa doradcza ds. testów przedkłada Komitetowi SIS II sprawozdanie na temat wyników pewnych testów. Grupa ta określa, klasyfikuje i opisuje każdy napotkany problem i przedstawia możliwe rozwiązania. Służby Komisji oraz eksperci z państw członkowskich dostarczają informacje potrzebne grupie do wykonywania jej zadań.

Komisja podejmuje decyzję o pomyślnym zakończeniu pewnych testów SIS II, uwzględniając opinie ekspertów z państw członkowskich wyrażone w ramach Komitetu SIS II.

⁽¹⁾ Udział państw nieuczestniczących w SIS 1+, takich jak Cypr w testach SIS II, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, pozostaje bez uszczerbku dla przyszłych decyzji Rady w sprawie pełnego stosowania SIS II.

⁽²⁾ Grupa doradcza ds. testów, utworzona dnia 27 kwietnia 2007 r. zgodnie z art. 7 regulaminu Komitetu SIS II przedkłada Komitetowi SIS II sprawozdanie. Grupa ta składa sprawozdanie po przeprowadzeniu każdej części testu, by wspierać zatwierdzanie testów SIS II.

W przypadkach, w których w dokumentacji testowej przewiduje się rozbięcie testów na kilka faz, Komisja powiadamia państwa członkowskie o wynikach każdej fazy przed rozpoczęciem kolejnej.

Testy zgodności N.SIS II akceptuje się na podstawie sprawozdania przygotowanego przez eksperta wyznaczonego przez państwa członkowskie, zawierającego szczegółową analizę wyników testów oraz wnioski dotyczące zatwierdzenia krajowych komponentów państw członkowskich.

Jeżeli państwo członkowskie uzna, że testy nie mogą zostać pomyślnie zakończone, należy to odnotować w sprawozdaniu.

2.5. Testy infrastruktury komunikacyjnej

Celem testów łączności sieciowej jest wykazanie, że infrastruktura komunikacyjna SIS II, aż do poziomu jednolitego narodowego interfejsu (NI-SIS), funkcjonuje zgodnie z wymogami określonymi w decyzjach 2007/170/WE i 2007/171/WE. Testy te obejmują badanie łączności i odporności infrastruktury komunikacyjnej SIS II między CS-SIS a każdym z NI-SIS, między CS-SIS a rezerwowym CS-SIS, a także odporności lokalnych interfejsów narodowych (LNI) oraz, w stosownych przypadkach, rezerwowych lokalnych interfejsów narodowych (BLNI).

2.6. Testy centralnego systemu SIS II i krajowe testy zgodności

Celem całej serii testów centralnego systemu SIS II jest sprawdzenie, czy odpowiada on zarówno wymaganiom funkcjonalnym, jaki i niefunkcjonalnym określonym w wersji referencyjnej dokumentu kontroli interfejsu (ICD) oraz w szczegółowych specyfikacjach technicznych (DTS).

Celem testu zgodności N.SIS II jest zbadanie kompatybilności poszczególnych N.SIS II z CS-SIS oraz sprawdzenie zgodności komponentów krajowych z wersją referencyjną dokumentu kontroli interfejsu (ICD). Testy zgodności N.SIS II można przeprowadzać równolegle z testami centralnego systemu SIS II.

Po pomyślnym zakończeniu pewnych testów SIS II Komisja powiadamia ekspertów z państw członkowskich w ramach Komitetu SIS II, że wyniki testów infrastruktury komunikacyjnej oraz testów centralnego systemu SIS II odpowiadają założeniom przewidzianym w specyfikacjach testowych.

Po pomyślnym zakończeniu pewnych testów SIS II Komisja tworzy środowisko dla migracji centralnego systemu SIS II. Środowisko to powinno być wystarczająco stabilne i odpowiednie do przeprowadzenia migracji.

3. WERSJE REFERENCYJNE DOKUMENTU KONTROLI INTERFEJSU (ICD) ORAZ SZCZEGÓŁOWYCH SPECYFIKACJI TECHNICZNYCH (DTS)

Centralny system SIS II oraz komponenty krajowe (N.SIS II) w każdym państwie członkowskim poddawane są testom opartym na takich samych specyfikacjach.

Szczegółowe specyfikacje techniczne (DTS), przygotowane przez Komisję, określają wymagania funkcjonalne i niefunkcjonalne centralnego systemu SIS II.

Dokument kontroli interfejsu (ICD), przygotowany przez Komisję, definiuje interfejs między centralnym systemem SIS II i komponentami krajowymi. Ponadto zawiera specyfikacje techniczne odnoszące się do interakcji między systemami w zakresie przesyłanych danych i wiadomości, wykorzystywanych protokołów oraz kalendarza i kolejności zdarzeń.

Specyfikacje określone w ICD oraz szczegółowe specyfikacje techniczne (DTS) pozostają niezienne w danym okresie, a harmonogram aktualizacji obu systemów zostaje określony w planie wprowadzania w życie, w którym określa się wersję referencyjną dla danej fazy testów. Problemy napotkane w trakcie testów są zgłaszane, analizowane i rozwiązywane zgodnie z planem zarządzania procesem wprowadzania w życie oraz planem zarządzania zmianami z tym związanymi. Komisja, uwzględniając opinię ekspertów z państw członkowskich, zapewnia plan wprowadzenia w życie i plan zarządzania zmianami z tym związanymi.

4. SPRAWOZDANIA OKRESOWE I KOŃCOWE Z WYNIKÓW POSZCZEGÓLNYCH FAZ TESTÓW

Komisja przygotowuje regularne sprawozdania z postępu testów. Każde sprawozdanie zawiera informację, której fazy testów dotyczy i które państwa członkowskie zakończyły lub rozpoczęły tę fazę lub jeszcze jej nie rozpoczęły. Jeżeli zachodzą konsekwencje istotne ze względu na harmonogram projektu, należy je uwzględnić w sprawozdaniu i podać ich przyczynę.

Po zakończeniu każdej fazy testów Komisja przygotowuje sprawozdanie z jej wyników, wszelkich napotkanych problemów i możliwości ich rozwiązania. W przypadkach, w których państwo członkowskie uzna, że niemożliwe jest pomyślne przeprowadzenie testów, zaznacza ten fakt wraz z przyczynami w notce, która zostanie włączona do protokołu.